

Otázka - Odpověď V. V. Pjagina ze dne 19.07.2021 (VIDEO 49min, CZ Titl)

- CZ24 News | 26. července 2021

Fond konceptuálních technologií

uvádí

Knihu Valerije Viktoroviče Pjagina O světě křivých zrcadel I. a II.

si můžete objednat na: <https://zakazanevzdelani.cz/>

Dobrý den Valeriji Viktoroviči.

Dobrý den.

Zdravím naše vážené diváky,

posluchače a kolegy ve studiu.

Dnes je 19.07.2021.

12. července byl na oficiálním webu ruského prezidenta zveřejněn článek Vladimira Putina o historickém...

Vladimira Vladimiroviče Putina,

u nás uvádíme celé jméno...

Já to čtu tak, jak je to uvedeno

na našem webu. Chápu...

Článek Vladimira Putina o tom, že Rusové a Ukrajinci mají společné dějinné kořeny.

Mimochodem hned další den Putin, tentokrát už v Petrohradu, poskytnul rozhovor

a odpovídal na otázky související s tímto článkem,

kde řekl, že začala aktivní práce na projektu AntiRusko,

a že právě to bylo příčinou,

proč ten článek napsal.

Ano, a samozřejmě je to i nejpobláznější otázka na našem webu.

Jde o 18 různých otázek

s velkým množstvím komentářů.

Takže vás fakticky žádají

okomentovat tento článek.

Nu, co mohu říci k tomu článku?

Tak především to, že ho komentovat nebudu,

a to z opravdu velice závažných důvodů.

Malé odbočení, než v tomto

hovoru budeme pokračovat

o nutnosti mít znalosti o řízení

složitých sociálních supersystémů,

znalosti z Koncepce sociální bezpečnosti.

Stává se přece, že některé otázky

zde probereme a na jiné se nedostane,

že některé komentujeme a jiné ne,

také je probíráme jen v určitém rozsahu...

A teď tu máte situaci, kdy byl napsán velice symbolický a významný článek, který je nutné komentovat.

A já prohlašuji, že to dělat nebudu.

To vyvolává otázku, proč? Co je na něm tak

zvláštního? Přitom je to fakticky zcela očividné.

Znáte-li Koncepci sociální bezpečnosti a Dostatečně všeobecnou teorii řízení, je to zcela čitelné.

Napřed vyšel ten článek a hned další den hlava státu považovala za nezbytné ještě odpovědět na otázky.

Jen se sami sebe zeptejte,

jak často se něco takového děje?

Vždyť Putin těch článků napsal už dost.

Takže máte-li otázky k tomu článku, ty odpovědi naleznete v odpovědích na otázky.

Aby u vás při čtení

článku nevznikaly otázky,

přečtete si napřed ty odpovědi na otázky a všechno to do sebe zapadne, ihned se to vyjasní.

Ale vzhledem k tomu, že je ta otázka taková...

Nu, není k ní připraveno

informační pole.

A abychom nic nezkazili,

protože si musíme uvědomovat,

jak naše slovo dokáže odpovědět,

nebudeme ten článek komentovat.

Nicméně o tom projektu Antirusko, o podmínkách,

které donutily Putina ten článek napsat

a o událostech souvisejících s napsáním toho článku, se dá hovořit dlouho, velice dlouho,

my se tedy vynasnažíme vytyčit

alespoň opěrné body, ve zkratce.

Vždyť se na tu situaci podívejte.

Ten projekt Antirusko přece nezačal včera, nezačal dnes či včera, byl spuštěn už velice dávno.

Přinejmenším už ve 12. století začaly být

podnikány aktivní kroky na projektu Antirusko.

Ve 13. století už začal být

projekt Ukrajina realizován.

Daniel Haličský s tou svou

unií s katolickou církví.

To už byl projekt na vytvoření Ukrajiny,

tedy Rusů stojících proti Rusům.

Už tehdy se ta věc rozběhla.

A co se týká nedávnějších událostí,

tak je nutné zmínit dynastii Romanovců

a jmenovitě počínaje Alexandrem I.,

který se čirou náhodou stal králem králů,

jak o něm napsal Puškin:

Vladař potměšilý a slabý,
Plešatý švihák, co práce se bál,
Oslněn náhlým plamínkem slávy,
Takový tehdy byl náš car.
Takže na tu budoucí katastrofu
se vším všudy zadělal právě Alexandr I.
Byl to člověk, který rozhazoval
ruské zdroje napravo nalevo.
Účastnil se války, která nám nic nemohla přinést
a za podmínek pro nás nevýhodných.
Promarnil ruské zdroje ve válce proti
Napoleonovi v zájmu Velké Británie,
stal se díky tomu králem králů, ale nevyužil nic z toho, co se mu naskýtalo.
A mohl to udělat a vydobýt si výhru, která by mu vrátila i s úroky tu účast v té válce.
Mohl vyřešit problém Řecka,
problém Osmanské říše,
mohl z Černého moře udělat vnitřní ruské
moře, ale nic z toho neudělal.
A když zcela destabilizoval stát,
tak zemřel, a podle jiné verze se stal tím starcem Fjodorem Kuzmičem a řekl prý bratrovi:
„Poslyš, bratře, z Ruska nic nezbylo.
Mám toho dost, jsem unavený a odcházím.
A ty, bratříčku, ochraňuj Rusko!“
A odešel. Jeho následníkem neměl
být Mikuláš I. ale Konstantin.
Ale ten tak moc miloval Polsko a ve Varšavě se mu žilo tak dobře, že se nenechal zlákat ruským
trůnem.
Nu, je to podivné srovnání, Polské království

a velké Rusko, impérium!

A proč? Protože čekal, že se Rusko rozpadne jako domeček z karet a on zůstane králem evropského státu.

A tak nechal Mikuláše,

aby se trápil s tím Ruskem.

No a Mikuláš I. začal pracovat,

obnovoval Rusko, jak jen mohl,

ale díky zákonu času už si

nemohl užít plodů své práce.

Ty sklízel potom Alexandr II. a Alexandr III.

Alexandr II. byl k ničemu:

„Chtěl jen to nejlepší a dopadlo to jako vždycky!“

Jako vždy to pro Rusko dopadalo špatně.

To on přišel o východní Turkestán,

kvůli své neschopnosti.

Dnes by Čína neměla žádný problém

s Ujgurskou autonomní oblastí Sin-ťiang,

protože by to byl náš východní

Turkestán, za normálního stavu věcí.

Přišel o celou Ameriku a o mnoho dalšího.

Alexandr III. udělal pro Rusko mnoho,

zasloužil by si oslovení gosudar,

pokud by nepodepsal ten Výnos

o kuchařčiných dětech, ten oběžník.

Ano, díky Alexandrovi III. jsme vybudovali svůj vojensko-průmyslový komplex,

byla postavena Transsibiřská železniční magistrála a mnoho dalšího.

Ale byl to on, kdo podepsal ten výnos podmiňující vznik napřed únorové, a potom...

Nu, to už nepodmiňoval, ale tu únorovou revoluci podmínil se vším všudy.

To znamená, že tím podmínil

ten budoucí pád státu.

A co vůbec charakterizuje celou tu polickou situaci z konce 19. a začátku 20. století?

Stejně jako je teď na konci 20.

a na začátku 21. století tím bičem

na všechny státy na této planetě

“mezinárodní terorismus”,

tak na konci 19. a na začátku 20. století jím bylo “světové revoluční hnutí”.

Víte, ono existovalo prostě

jen tak, „samo o sobě“.

Nedalo se s ním nic pořídit,

zbavit se ho.

A to světové revoluční hnutí, které působilo

v těch více méně rozvinutých státech,

prosazovalo jako hlavní ideu “právo národů

na sebeurčení”, až k možnosti úplného oddělení.

Podíváme-li se na Osmanskou říši,

byl to mnohonárodnostní stát,

stejně jako Rakousko-Uhersko

i Ruské impérium.

A z nějakých důvodů to revoluční hnutí působilo právě

v nich, v koloniálních státech se nešířilo.

A kde mělo to celosvětové revoluční hnutí oporu? Ve Velké Británii!

Ani dnes nikdo nechápe, jak může

ten mezinárodní terorismus existovat.

On snad existuje ve vzduchoprázdnu?

Neví se snad, odkud a jak mu jdou zbraně?

Nevyužívá bankovních sítí?

Nu to mi promiňte, ale už na začátku 20. století, na konci 19. století se světovým revolučním hnutím dost úspěšně bojovaly různé tajné služby různých států a mnohé dokázaly zjistit. Například ruská rozvědka velice rychle odhalila...

S ohledem na tu revoluci v roce 1905 rychle odhalila ty, kteří dodávali zbraně, jak vypadají finanční řetězce, kdo co financoval a kdo byl konkrétním zákazníkem.

Rychle to odhalili už tenkrát! A co dnes?

Kdy je všechno úplně průhledné a digitalizované?

Najednou to nedokážou zjistit?

A když dnes mluví o světovém revolučním hnutí, tak nám vykládají o plukovníkovi Akasim, o Parvusovi...

Ano, o plukovníkovi Akasim byla například v roce 1906 publikována naší ruskou rozvědkou schválně brožurka a s jakým cílem?

Aby poukázali na toho plukovníka z Japonska?

Z Japonska, které plně žilo na západních technologiích a za západní půjčky?

Naše rozvědka si velmi dobře uvědomovala, kdo stojí za Japonskem a něco tím vzkazovala pánům toho plukovníka Akasiho, na které pracoval.

Ale u nás je to všechno tabu, plukovník Akasi to financoval, to Japonsko za tím stojí, to Parvus.

Proč by měli kopat hlouběji?

Hledat někoho dalšího?

Ale naše rozvědka to velmi dobře věděla, a proto také nemohla zůstat stát stranou revolučního hnutí. Stranou světového revolučního hnutí nestála žádná ze světových tajných služeb.

Všechny tajné služby světa tak či onak infiltrovaly své agenty do revolučního hnutí,
aby ho měly pod dozorem, aby mohly korigovat jeho činnost, aby nijak zvlášť nemohlo uškodit státu.
Pokud to nedokážete zakázat,
je třeba to odklonit jiným směrem.
A ty cíle využití revolučního hnutí
se lišily, v Rusku to bylo stejné.
Můžete se podívat na film Státní rada, kde je taková scéna „P.S.N.“: „Požerte Se Navzájem!“
Kde jedni carští úředníci posílají revolucionáře,
aby zabili jiné carské úředníky.
Požírali se tak navzájem. Ale to všechno přece nevzniklo jen tak z ničeho.
To byly reálie revolučního hnutí v Rusku.
Kdy jedny klanově-korporativní skupiny z nejvyšších elitářských kruhů využívaly revolučního hnutí
k odstranění svých konkurentů
metodou teroristických atentátů.
Jméno J. F. Azef nikomu nic neříká?
Jak byl řízen?
Takže s vědomím, že ta věc má daleko hlubší a závažnější pozadí,
než jak se domnívají tyto vládnoucí
klanově-korporativní skupiny,
se Hlavní výzvědná služba ruské armády rozhodla
v této věci sama angažovat, v tom revolučním hnutí.
Takto také vznikla ta frakce bolševiků,
která závažným způsobem...
Lenin se zabýval teoretizováním otázek stojících před celosvětovým revolučním hnutím.
Zákeřný pan Někdo všechny řídí
a nikomu nic nevysvětluje.
To právo národů na sebeurčení a všechno to další tak nějak plavalo na vodě,
a to Leninovo teoretizování bylo pokusem zmocnit se řízení toho procesu.

Jenže se ho zmocnit nepodařilo.

V době únorové revoluce měla strana bolševiků pouhých 20 tisíc členů, eserů byl milión a bolševiků jen 20 tisíc.

To je zatracený rozdíl.

Hlavní lídři strany v tom nebyli, jednalo se o palácový převrat. A co se rozběhlo? Rozpad státu!

Začala všeobecná zvěř a bordel, a to všechno bylo ukončeno tím takzvaným „bolševickým převratem“.

Kdy prý... Přece nám neustále vnucují,

že prý se bolševici rozhodli...

Zmocnili se moci a okamžitě, přímo ve stejném okamžiku rozčlenili celé impérium na národní dvorečky.

A já se ptám. Organizovali jste vůbec někdy něco vlastníma rukama?

Obzvláště co se týče nějakého podniku,

třeba drobného podnikání a tak podobně.

Zkuste vybudovat nějaký podnik z ničeho...

To prostě jen vyjdete ven a křiknete: „Hej, lidi,

já potřebuji účetního, právníka, skladníka a tak dále.

Různé odborníky a tak dále.

Vybudujete takto něco?

Shromáždění kádrů vyžaduje čas.

Vytvoření struktury z jakékoliv shromážděné skupinky kádrů vyžaduje čas.

To všechno dohromady vyžaduje mnoho a mnoho času.

A jen tak z ničeho nic takového nevybudujete.

A jak je tedy možné, že bolševici prý přišli k moci a okamžitě umožnili Finsku se odtrhnout?

A jak to asi provedli?

A kde se ve Finsku vzali ti lidé?

Na základě čeho se tam objevili ti lidé, kteří se postavili do čela prý „nezávislého“ finského státu?

Finové nikdy neměli svůj vlastní stát.

V roce 1809 Alexandr I. převzal Finsko

a co tam začal formovat?

Začal z něj formovat rezervaci.

Ve své podstatě bylo to Finsko v sestavě Ruského impéria jen velkým experimentem,
jak se dá vytvořit státnost u národa, který dříve nikdy svou vlastní státnost neměl.

Aby potom tyto finské zkušenosti mohly být využity, z toho budování Finska,
kde Finům fakticky zformovali jejich inteligenci.

A přitom to dělalo Rusko a samo svýma rukama budovalo AntiRusko.

Finsko bylo formováno

výslovně jako AntiRusko.

Finskou inteligenci formovali

jako protiruskou

a za ruské peníze!

Rozvíjeli Finsko, stavěli školy,

ale formovali ho jako AntiRusko.

Finsko bylo globálním projektem nacvičujícím,

jak se budou formovat všechny národní republiky,

které dříve neměly žádnou vlastní státnost,

které samy nedokázaly vybudovat stát.

A po získání příslušných zkušeností,

byly potom dále v tomto duchu využívány.

Takže dříve, než se začalo po říjnové revoluci rozpadat Rusko,

už od února Prozatímní vláda

odvedla obrovský kus práce

na všech národnostních okrajích Ruska s cílem tam vybudovat alespoň nějakou státnost...

Dokonce i v podobě Alašské republiky,

kde jim to v případě kočovného národa moc nešlo, přesto nějaký ten „stát“ splácali.

Aby zformovali Ukrajinu, aby

tam vznikly konkrétní řídicí struktury,

do Kyjeva nejednou přijel sám Kerenskij,

už vůbec nemluvě o dalších členech...

...Prozatímní vlády.

Bolševici dobře viděli, že je Rusko

připravováno k tomu, aby se celé rozpadlo,

a že ten rozpad bude spuštěn

každým okamžikem.

A také začal, už se to celé rozběhlo, ten rozpad.

Prozatímní vláda už nebyla schopná nic udržet,

všechny své zdroje vrhla na to, aby vytvořila drobné státečky bez jakékoliv suverenity.

Za takových podmínek bolševici převzali stát, když už se Rusko rozpadalo na množství zakládaných republik,

kdy se řízení státu zcela hroutilo.

Každé řízení podle západního modelu...

Ono řízení obecně je stabilní, když je subjekt řízení schopen kontrolovat procesy probíhající na určitém území.

Přesně takto vznikaly všechny

ty postrevoluční republiky.

Ať už se jednalo o Doněcko-Krivorožskou republiku nebo Sibiřskou republiku...

Jakákoliv z nich, Dálněvýchodní republika.

Co mohli vzít pod kontrolu,

nač jim stačily síly, tam šli.

Bolševici fakticky neměli na výběr,

vůbec neměli na výběr!

S ohledem na rozhodování jaký stát a jak budovat, komu co odepřít...

Museli především zachránit Rusko, a tak museli manévrovat s ohledem na to, co už tu bylo.

A skutečnost byla taková,

že světové revoluční hnutí

vytvořilo právo národů na sebeurčení s možností úplného oddělení.

A ty jednotlivé státečky už byly připraveny!

Všechno k tomu bylo připraveno!

Potom vyvstává otázka... Putin říká:

„My vycházíme z geopolitických reálií.“

A to přesně dělali bolševici, vycházeli

z reálných reálií globální politiky.

Jasně viděli, že v těch národních republikách už byly aktivovány určité síly,

že Bílé hnutí je plně ovládané Západem,

že potřebují vyvolat občanskou válku.

Bílé hnutí by vůbec nevzniklo, pokud by nebylo financováno ze Západu.

Jakmile se někde objevili zahraniční emisáři, velvyslanci a tak podobně,

okamžitě se tam objevilo i ohnisko

nějakého toho Bělogvardějského hnutí,

které začalo pracovat v zájmu

zahraničního státu proti tomu vlastnímu,

aby se Rusko proměnilo

v surovinový přívěšek.

Že jsem si to vymyslel? Tak si přečtěte

Churchilla. Ten o tom píše zcela otevřeně.

Přímo píše: „Ať už si sami

mysleli cokoliv, byli jen našimi psy,

kterí měli jít Rusku po krku

a přesně tohle ti bělogvardějci dělali.“

Ti, kteří to pochopili, přešli k bolševikům

a začali společně s nimi budovat Rusko.

Ti, kteří to nepochopili, nebo se vášnivě toužili stát otroky západních pánů,

ti se potom vrátili s Hitlerem,

takoví jako Krasnov a Škuro.

A Semjonov si zase vybral Japonce.

Vždyť jaký je v tom rozdíl,

hlavně aby to byl zahraniční pán.

Bolševici v tomto ohledu neměli

žádný prostor pro manévr.

Nemohli nic dělat, když už to tak bylo,

museli z toho vycházet.

A zaangažovali úplně všechny, i tu první vládu, levé esery, anarchisty...

Fakticky v bolševické straně většinu tvořili trockisté, bundovci a další.

Skutečných bolševiků bylo katastrofálně málo.

Jen se podívejte, jací generálové organizovali ten říjnový převrat:

velitel Hlavní výzvědné služby Potapov, velitel Ústřední dělostřelecké správy Manikovskij,

velitel Těžkého dělostřelectva zvláštního určení Jevgenij Zacharovič...

...Barsukov.

Bylo jich mnoho, stačí se podívat.

Oba vojenští ministři,

Věrchovskij i Manikovskij!

Ti všichni, chápete to?!

Zachraňovali Rusko!

A vycházeli z jeho aktuálního stavu.

A samozřejmě, že si mysleli, že bude jen dočasné, tohleto řešení.

Neboť si všichni velmi dobře uvědomovali, že federalismus

z hlediska celistvosti státu ustupuje unitárnímu státu.

Proto když Stalin mluvil o způsobu zformování státu, tak říkal, že ten stát musí být unitární

a musí v něm být kulturně-národní autonomie.

A když lidé tvrdí, že mu v tomto ohledu čelil Lenin,

tak je to otázkou, není to vůbec jasné.

Čelil mu opravdu Lenin nebo ti,

kterí Lenina obklopovali?

Vždyť se nedalo prověřit, zda Lenin opravdu napsal to či ono, nebylo to jednoduše možné.

„Nechte vůdce na pokoji, řekli vám,

že ten dopis je od něj? Tak je od něj!“

Tu Leninovu autoritu využívali

k potlačení jiných lidí.

Pokud se jedná o unitární stát,

tak není rozdílu v tom, co jste zač...

V tom či onom, takříkajíc...

Na jaké části jeho území jste doma,

jaké jste národnosti.

Není v tom rozdílu, protože jsou si v tomto ohledu všichni před zákonem rovni.

Ale pokud ta území rozdělíte podle nějakého národnostního příznaku,

tak to znamená, že někdo získá

na určitém území určité preference.

A navíc je tu ta věc, cožpak jednotlivé národy žijí

na územích kompaktně, s pevně vymezenými hranicemi?

Jen se podívejte, nikde nic takového neuvidíte.

Vždy se ty národy vzájemně prolínají.

A v mnohých místech dva až tři národy formují celkem kompaktně osídlenou šachovnici,

což potom vede následně k takovým

konfliktům jako na Náhorním Karabachu

a vyvolává další problémy.

To znamená, že tento problém se dá vyřešit pouze v unitárním státu.

A když někdo mluví o federalizaci

Ukrajiny, tak kdo to říká? Nepřátelé Ruska.

Jak je možné v jednotném federativním...

Nu dobrá, je tam jeden národ.

Mějme za to, že Rusové

a Ukrajinci jsou jedním národem.

Jakou tedy federaci hodláte vytvořit? Říkají,

že to bude Západní a Východní Ukrajina.

To znamená banderovština a anti-banderovština.

Jak hodláte tohle skloubit v jednom státě?

Co to má být? Prostě si chcete vzít oddechový čas, zachovat banderovskou líheň,

navýšit tu konfrontaci a vytvořit základnu

pro budoucí národnostní konflikt?!

Přičemž uvnitř jednoho národa,

ovšem na základě rozdílných ideologií.

Takových podobných „patriotů“ bych se chtěl zeptat: „To jste se zbláznili nebo co?“

Co vyřvávají o federalizaci Ukrajiny.

Vždyť ta otázka stojí,

co to má být za federalizaci?

Je to jakoby SSSR vytvořil federativní stát s fašistickým Německem...

Jak vůbec může někdo něco takového vymyslet?

Jaká zde může být vytvořena federalizace?

Na jakém ideologickém základě?

Oni budují projekt AntiRusko

a my řekneme, že s nimi budeme žít v jedné

federaci? Může takový stát vůbec fungovat?

Takže žádná federalizace

Ukrajiny se nesmí konat.

Musí tam být ustanovena státnost

právních nástupců státnosti Ukrajiny,

kterými jsou Luhanská a Doněcká

republika, na celém území Ukrajiny.

Musí to být unitární stát.

Nesmí tam existovat žádné

paralelní ideologie.

Protože federativní stát by byl jen oddechovým časem před velkou, opravdu velkou válkou

na národnostním

nebo ideologickém základě.

Konfederace vzniká tehdy, kdy se nějaké menší státy spojují do nějakého svazku.

Takovou konfederací je Evropská unie nebo starší konfederace, dnes už archaická – Švýcarsko.

Přesto i tam vše trvale spěje k jednotnému

centralizovanému státu, unitárnímu státu.

Nic takového, že si každý

navymýšlí něco extra.

A to je základ toho, že...

Jak Stalin dokázal upevnit

celý stát?

Byla tu jedna strana Vsesvazová komunistická strana bolševiků, a potom tu byly národní strany:

Komunistická strana Ukrajiny, Komunistická

strana Běloruska, Komunistická strana Gruzie,

Arménie, Ázerbájdžánu a tak dále.

A každá z těch stran byla i členem

jednotné komunistické strany.

Všichni vykřikovali, že Rusko ani nemá žádnou svou vlastní komunistickou stranu.

Chcete, aby se stát rozpadl hned?

Když skončila komunistická strana,

všichni vědí, jaký to mělo výsledky.

A čím to začalo? Tím, že založili Komunistickou stranu Ruské federace (KPRF).

Cožpak Gennadij Andrejevič Zjuganov nevěděl, jakého se účastní divadélka?

Chápal, ale zachtělo se mu získat nějakou funkci a tu dostal.

A co bude se státem,

s lidmi ho vůbec nezajímalo.

Všichni si velmi dobře uvědomovali, že jakmile Rusko bude mít svou komunistickou stranu,

znamená to, že společná

páteř státu, komunistická strana

bude fragmentována, a že dále bude

následovat rozpad na národní dvorečky.

A jak se vám líbí ten rozpad

na národní dvorečky?

Všechny ty národnostní konflikty,

vyhánění lidí z jejich území,

a přitom se všechno mohlo

normálně rozvíjet. Ale to ne.

A kdo to zapříčinil? Trockisté.

Bolševici museli zachránit Rusko, tak převzali to heslo práva národů na sebeurčení

a začali ho (jeho podstatu) přepracovávat a vybudovali zcela jiný stát.

Stalinovi prostě nezbyl čas, aby to dotáhnul ke zcela unitárnímu státu.

A trockista Chruščov, který nastoupil po něm, udělal naopak všechno pro to, aby stát zlikvidoval.

Po něm následoval trockista Brežněv,

potom trockista Gorbačov...

Další trockisty jsem vynechal,

kterým se nakonec ten stát povedlo rozvrátit. Obviňovat proto bolševiky, kteří udělali maximum pro to,

aby stát zachránili, aby zachovali jeho územní celistvost z toho, že to oni zničili stát...

Nu, víte, to znamená házet

vinu na nevinného.

Bolševici ten stát vybudovali,

vybudovali stát číslo jedna...

My ještě dnes žijeme ze Stalinova

dědictví, z jeho dědictví.

A oni nám tvrdí, jen se podívejte,

to všechno zavinili bolševici.

Opakuji, že na vytvoření Ukrajiny...

Sám Kerenskij několikrát kvůli tomu jel do Kyjeva,

neustále tam přijížděli členové Prozatímní vlády...

Pracovali na tom už dlouho předtím.

Finsko formovali ještě déle, na něm si zkoušeli modelovou situaci,

podle které potom budovali

státnost Kazachstánu.

Tam také nikdy neměli svůj stát a vybudovali ho plně podle finského modelu,

kde si to natrénovali, získali

zkušenosti. A kdo to udělal?

Cožpak ten projekt

AntiRusko spustili bolševici?

Bolševici se do toho vložili, když už začali Rusko rozkládat na národní dvorečky,

vstoupili do toho na poslední chvíli

a stát zachránili, s velkými

ztrátami, ale zachránili.

Protože jinou možnost neměli, zaangažovali

do toho všechny síly, které jen mohli.

A to vyvolává otázku...

Máme tu takovou ikonu liberálního

hnutí jménem Sobčak.

Prý kdo s čím přišel, s tím ať také odejde.

Stop! Lidi, pokud proklínáte bolševiky

z toho, že něco udělali špatně,

tak jak můžete něco takového prohlašovat?

Znamená to snad, že je v tom podporujete?

Takže ten rozpad jednotného státu na národní státy, který bolševici v zásadě neuznávali

a spojovali lidi pomocí

politických stran a dalších metod...

Vždyť jak probíhala obnova státnosti?

V době občanské války?

Byly tu národní vlády a co

Rudá armáda? Ta byla jen jedna!

A řízena byla z jednoho štábu!

Ten byl společný všem.

Bylo jedno, zda šlo o Ázerbájdžán, Arménii nebo Gruzii. Nebo třeba Ukrajinu.

Rudá armáda byla jedna pro všechny.

Tam sice seděly národní vlády,

ale ta armáda byla jen jedna.

Šlo o jeden stát, byl to ukazatel toho,

že to stejně bude jeden stát, unitární stát!

Ve kterém nebude žádná půda

pro národnostní konflikty,

kde budou lidé různých národností

žít mírumilovně na jednotném státním území

a nebudou se vzájemně vybíjet.

Jen si vezměte tu situaci.

Z jaké pozice vystupoval ten Sobčak?

Z pozice, že ano, bylo zapotřebí vytvořit tyto státečky bez suverenity a uznat jejich právo.

A na jakém základě mělo být to právo uznáno?

Jak to historicky všechno vzniklo?

Globalizace je přece proces objektivní,

který nejde zastavit

nebo zakázat a spočívá v tom,

že neustále probíhá proces koncentrace řízení výrobních sil na planetě Zemi.

A silnější objekt si tak či onak podřizuje ten slabší, ten, co je slabší.

Ve výsledku tu máme dva modely globalizace.

Meziregionální konglomerát, to jsou všechna západní impéria, která vybudovala svá koloniální impéria,

a mnohoregionální blok, kterým je Rusko, které

poskytlo každému národu možnost žít a rozvíjet se.

Jen se k nám připojte...

Vždyť jak se rozšiřovalo Rusko například

na Kavkaz? Ve svém boji proti otrokářství.

Žijte přece jako lidé! Bojovalo proti otrokářství, proti vpádům otrokářů do Ruska na lov otroků.

Stejně to bylo se Střední Asií a všude.

Přišlo tam, poskytlo lidem

vyšší chápání státnosti

a poskytovalo všem národům možnost žít se stejnými právy jako původní ruský národ.

Všichni měli stejná práva.

Nikdo neměl žádná privilegia,

ani na základě původu.

Tedy původ význam měl, šlo přece stále

o davo-„elitářskou“ společnost,

ale ty elity národních celků,

které vstupovaly do Ruska,

se hned stávaly ruskou elitou, všeruskou elitou, okamžitě se jí stávaly s rovnými právy.

Proto také gruzínská knížata, která rozprodávala svůj národ do Turecké, tedy Osmanské a Perské říše,

zůstala knížaty a bylo jich tu jako psů.

Přijali je jako rovný rovného, přestože nic neměli, kromě toho svého knížecího titulu.

A stejně je přijímali jako sobě rovné.

Vždyť to přece byla KNÍŽATA!

Takže oni náš stát rozložili

a já ten rozpad neuznávám,

protože se domnívám, že se uskutečnil

ke škodě všech národů žijících v Rusku.

Cožpak to neskončilo národnostními válkami

a konflikty na územích postsovětských států?

Skončilo. A právě to byl ten důvod! Když je rozehnali do těch národních dvorečků,

když se představitel jednoho národa z ničeho nic ocitnul na území jiného státu,

které mezi sebou začaly navíc bojovat!

Vždyť si jen připomeňme ten nedávný arménsko-ázerbájdžánský konflikt.

Běženci utíkali sem a tam. Kdo a ke komu? K čemu to bylo dobré?

Jen si vzpomeňte na útoky na Abcházii, Osetii ze strany Gruzie.

K čemu to bylo dobré?

K tomu vede taková separace.

Oni se potom vracejí na tu úroveň udržování funkčnosti státu, která odpovídá jejich národní kultuře.

No a na tomto základě a na nové technologické základně začínají budovat nějaký stát.

Jenže svět už je jiný.

A na této nové technologické základně jsou národnostní konflikty krvavější,

než kdysi se štítem a kopím,

s lukem a šípy.

Už to vypadá úplně jinak.

A potom to takto dopadá.

A teď je tu najednou ta věc, že:

„My ten rozpad uznáváme, my ho podporujeme, schvalujeme, ale zároveň z něho obviňujeme bolševiky!“

Co je to za pokrytectví?

“Nu to teda promiňte pánové, chcete se odtrhnout za nějakých podmínek, že?

Tak se laskavě vraťte do stavu

té státnosti, kterou jste měli.”

A pokud Ukrajina žádnou svou státnost neměla,

tak o jakém jejím vystoupení může být řeč?

Jestliže Kazachstán neměl žádnou svou státnost,

tak o jakém vystoupení může být řeč?

Takto měl Sobčak formulovat tu věc!

Ale on se z nějakého důvodu rozhodl hrát na národní..., na nacionalismus takříkajíc malých národů.

Které vlastně nejsou nijak malé, pod křídlem Ruského impéria se dost rozrostly.

Takže ta otázka nesmí stát...

Pokud chcete obnovit původní stav, tak se pojďme podívat, kdo a v jakém stavu vstupoval.

Kolik jste tehdy čeho měli.

Kokandský chanát, Chivský emirát...

K těmto věcem je třeba

se vrátit, kdo co podepsal.

Ta otázka Ukrajiny se řešila mezi Ruskem a Polskem, když ještě bylo subjektem,

než bylo rozděleno mezi tři státy.

Když bylo řečeno, že se jako stát vyprofilovat

nedokázalo. Ani dnes se nejedná o skutečný stát.

To jen v rámci budoucího Mezimoří,

až bude zformováno nové Rakousko-Uhersko,

tentokrát však už od moře k moři...

A přesněji jeho obnova

bude mezi třemi moři.

A zde opět bude tím AntiRuskem.

Polsko vždy formovali jako AntiRusko.

Ten projekt Lžidmitrije a polský vpád do Ruska

v 17. století také měly podobu AntiRuska.

Takže se jedná o velice aktivní fázi.

Vždy šlo o aktivní fázi. Opakuji, že ta aktivní fáze byla přinejmenším od 12. století.

Od prvního tisíciletí, od zformování Svaté říše římské je každý svazek na evropském území AntiRuskem.

Co jsem to ještě chtěl?

Takže ta situace je fakticky taková, že ten rozpad státu byl otázkou globální politiky.

Stejným způsobem byla rozložena Osmanská říše, Rakousko-Uhersko, Ruské impérium, zatímco Britské impérium, nad kterým nezapadalo slunce, zůstalo nedotčeno.

Šlo o koloniální systém.

A jen díky SSSR, který jim ten jejich dáreček vrátil, těm, kteří u nás vyvolali tu únorovou revoluci, rozpad státu a občanskou válku...

Pro ně se potom to právo národů na sebeurčení stalo příčinou rozpadu světového koloniálního systému.

Jenže tento světový koloniální systém existovat fakticky nepřestal. Proč?

Protože v šedesátých letech si partajní sovětská nomenklatura SSSR

vášnivě přála proměnit

se v západní otroky.

Okamžitě po Stalinově smrti začali Sovětský svaz potápět, okamžitě! Trockisté ho začali potápět.

A teď z toho máme obviňovat bolševiky,

kterí nám zachránili stát,

kterí ho ubránili na bojištích

Velké vlastenecké války?

To bolševiky máme obviňovat z toho,

že ten památník Vítězství, mauzoleum,

u kterého byly odhozeny fašistické

standardy, je rok co rok zakrýván?

A že před vlajkou vítězství se nese vlasovská trikolóra přisouzená nám Hitlerem?!

A u nás z toho viní bolševiky!

Obviňují je proto, že těm bolševikům

nedokážou odpustit, že Rusko stále ještě žije!

Všechna ta protiruská chátra bolševiky proto nemůže ani cítit, že velmi dobře ví, čeho bolševici dosáhli.

Bolševici Rusko zachránili

v roce 1917 i v roce 1941.

Zachránili! To je to,

co jim nedokážou odpustit!

Už dávno tu nemělo být Rusko, už dávno to tu všechno měl řídit zahraniční pán!

Vždyť už nám i vlajku přidělil!

Označující naši koloniální závislost.

Co se týká těch mezinárodnostních vztahů,

tak o tom pojednávají Základy sociologie

a Řešení národnostních problémů v rámci Koncepce sociální bezpečnosti, z prací vnitřního prediktoru.

Nu tak asi takto, ale je to

velice v krátkosti z toho všeho.

Nu, pro dnešek to bude všechno.

Nu což, jako vždy nás to vede k tomu, že chápání procesů řízení závisí na vašich znalostech.

Nekomentovali jsme ten článek,

a to zcela záměrně.

A to, že jsem mluvil o tom,

v jakém historickém kontextu

probíhalo formování Ukrajiny a vůbec ta aktivizace procesu AntiRusko a na základě těch komentářů,

tedy přesněji Putinových odpovědí

na ty otázky po publikaci toho článku,

pro vás musí být ten článek srozumitelnější.

Ovšem pokud byste měli znalosti

Koncepce sociální bezpečnosti

a Dostatečně všeobecné teorie řízení, tak byste nemuseli poslouchat ničí komentáře.

Dokázali byste samostatně

porozumět jakékoliv otázce.

Toho se musíte snažit dosáhnout, abyste

nemuseli poslouchat žádného komentátora.

Někdo říká, že je třeba hledat

komentátory, kteří této otázce rozumí.

To vy sami si musíte poradit s jakýmkoliv problémem, alespoň v obecných rysech,

na základě vlastní úrovně vzdělání

a informačního zajištění.

Vy sami to musíte umět! Opakuji, že jako dříve,

aby se z vás stal plnohodnotný občan,

museli jste se naučit číst, psát a počítat, potom k tomu třeba přibyla pravidla silničního provozu, protože...

Nu, technosféra, zkuste přejít ulici, když neznáte pravidla silničního provozu, alespoň základní.

A právě tak nyní, aby se z vás stal člověk a občan,

abyste dokázali ubránit zájmy své a své rodiny,

musíte vědět, jak jsou řízeny

složité sociální supersystémy.

Potom už nebudete objektem manipulace

ze strany nějakých nepřátelských sil.

Vy sami dokážete určit, co musíte udělat ve vaší

konkrétní situaci, abyste ubránili zájmy své i své rodiny.

Proto si osvojujte práce vnitřního prediktoru, stávejte se konceptuálně mocnými, braňte zájmy své i své rodiny.

Přeji vám mírové nebe nad hlavou a štěstí. Do příštích setkání.

Na shledanou!

Knihy vnitřního prediktoru SSSR v češtině i slovenštině naleznete na www.leva-net.webnode.cz,

www.dotu.ru nebo můžete zakoupit v knižní podobě na KSBPRESS.cz